

Het Verhaal van

MIRTE ROMIH | 47

‘Ik heb 22 verschillende persoonlijkheden’

“

Twee maanden na de geboorte van haar tweede dochter was mijn moeder opnieuw zwanger van mij. Ongepland en ongewenst. Wat ik altijd heb gevoeld, is pas de laatste jaren beetje bij beetje bevestigd door mensen die mijn ouders kenden in die periode: ik hoorde niet thuis in ons gezin. Mijn vader was alcoholist, mijn moeder psychisch ziek.

Na vier jaar werden mijn zusjes en ik bij de ggz geobserveerd: terwijl zij met elkaar speelden, was ik op mezelf en praatte – zoals altijd – tegen de vriendjes in mijn hoofd. Ik maakte geen contact met de buitenwereld. Ook op school was ik zo. Daar was ik ‘een moeilijk kind’. Ik kon woede-uitbarstingen hebben. En het lag aan mij. Niemand die eraan dacht om ook de thuissituatie eens onder de loep te nemen.

Toen ik 6 was, werd ik uit huis geplaatst en kwam ik terecht in internaten, pleeg- en gastgezinnen. Nooit verbleef ik ergens voor langere tijd en ik bouwde dus geen band op met de mensen om me heen. Al heel jong werd ik seksueel misbruikt en in mijn puberteit nog eens. Ik sloot me steeds meer af van de buitenwereld, want alleen mijn eigen wereld was nog veilig. Meermalen ben ik onderzocht en artsen hebben me wel tien verschillende diagnoses gegeven: van schizofreen en psychotisch tot lichamelijk en geestelijk depressief. Uit een uitgebreid onderzoek kwam uiteindelijk naar voren dat ik een dissociatieve identiteitsstoornis (DIS) heb, dat is een meervoudige-persoonlijkhedsstoornis. Maar met een ‘moet ik dit geloven?’ veegde de behandelend arts die diagnose meteen van tafel. De vragenlijst zou niet deugen...

Ik trouwde en samen met mijn vrouw Ingrid vond ik rond mijn 35ste alsnog een DIS-deskundige. Liefst 22 verschillende persoonlijkheden blijkt ik in mijn hoofd te hebben, wat past bij het feit dat ik in het verleden al die verschillende diagnoses kreeg. ‘Vecht niet meer tegen je persoonlijkheden’, adviseerde mijn psychotherapeut. ‘Probeer met ze samen te werken.’ Ze zijn er juist om mij te beschermen. Hun intentie is goed. Acceptatie is nu mijn toverwoord, de schaamte is voorbij. Maar ik ben er nog niet. Meerdere keren per dag wordt de controle overgenomen door mijn persoonlijkheden. Dan heb ik bijvoorbeeld de afwas gedaan zonder dat ik me daarvan bewust ben. Ik kan me niet voor mijn persoonlijkheden afsluiten, het vreet energie. Maar nu mijn vrouw en inmiddels ook anderen ervan weten, geeft dat rust. Ze houden er rekening mee. Vroeger vond ik dat ik schuldig was aan hoe ik ben, nu weet ik dat ik zo ben gevormd.”

< TEKST ARNOUD KLUITERS >

DISCLAIMER

Dit is het persoonlijke verhaal van Mirte. De informatie die zij geeft is niet door ons getoetst en het is ons dus niet bekend of deze een medische/wetenschappelijke basis heeft. Ga bij klachten altijd naar je huisarts of medisch specialist.

HEB JE OOK IETS BIJZONDERS MEEGEMAAKT OP MEDISCH GEBIED?

Stuur een e-mail naar s.aue@spn.nl en vertel in het kort je verhaal. Onze redacteur Arnoud Kluiters neemt dan wellicht contact met je op.